

"van katten en vissen"

Wij hadden een kleine vijver in de tuin, met goudvissen. De burens hadden ook een tuin, met katten. De katten bezochten onze vijver graag. Ze waren dol op de vissen, maar op een iets andere manier dan wij. Ze kregen ze er haast nog sneller uit dan wij ze erin kregen. Na het eerste bezoek vonden wij een gehalveerde vis op het pad. Ik dacht dat het de voorste helft was, een kieskeurige kat dus. Nou kan ik daar nog inkomen. De enkele keer dat ik een hele vis op mijn bord heb, wil ik óók geen kop eraan, die me verwijtend ligt aan te kijken. Ik vraag bij het bestellen van forel dan ook altijd of ze hem willen onthoofden. Culinair niet verantwoord, maar dat moet dan maar. De kat beterde zijn leven en ging er vervolgens toe over de vissen in hele staat naar zijn baas te brengen. Die bracht de, nog levende, vissen vervolgens terug. Toch knapten ze er niet van op. Ze raakten bedekt met wolven schimmel. Dan moesten ze helaas toch nog afgemaakt worden. De dierenarts adviseerde ze hard op de stenen te gooien, maar dat kon ik ècht niet over mijn hart verkrijgen. Ik mocht ze brengen, dan zou hij ze wel met ether...enfin, één van de weinige keren waarschijnlijk dat iemand de praktijk bezocht met een goudvis in een plastic zakje met water. Bij een volgende vis adviseerde de dierenarts het beestje in te vriezen. Dat schijnt een zachte dood te zijn. We nemen maar geen vissen meer...

© maart 2009, Alida, BasicPublishing.nl